

ниците службата на погребението, по обичаю, когато щяха да погребатъ приближна мъжъ нейна, съсз сълзи да ѝ цѣлѣ, и вдигнахъ очи и рече камъ то некто. И речехъ въ слышаніе на сичките: благодарю та Господи Іисусе Христѣ, за дократъ и мъдрата сожителница дѣтоми даде, пачеже негленю невѣстѣ и сокробище некрадомое, което днесъ ти предавамъ непорочни и чисто, както ми го ти предаде. Това и зрѣкалъ (въ чѣдесѣ) ѡтвори дѣвцата, очитеси, и сѣ позамислила малко, и рекла мѣ. Защо женише мой лкъзныи, гави прѣжде време тайнѣ, за онова за коегота никой не пита; това слово чѣвше предстоѡщій судиѣхъ са, и благодариха Бога, творѣщаго дивна чѣда. Олѣдъ мало време почина и мъжъ и, и погребалиго родниныте мѣ въ друга цѣрква. и по мало време искаше сродницы неговы да и звадатъ отъ тамо мѡщите мѣ, та да ги тѣратъ въ нѡвѣ грѡвѣ, и ѡтвориле грѡвамѣ а мѡщитемѣ не намѣриле, и многоса чѣдали, и зѣле и зволѣніе та ѡтвориле грѡватъ на дѣвцата, и намѣриле, мѡщитемѣ тамъ, за свидѣтелство, както сѣ вылѣ соединѣни натѡизи свѣтъ съсз лѡвѡвѣ дѣховныи, така и по смѣрти, каквѡто и дѣшитимъ на неѣ, така и тѣлесѣ оу грѡвѣ. На това чѣдѡ, возчѣдилса сичките римлане, и по сички местѣ. Богѣ вѣди благодарѣніе ѡ всѣхъ и зѣ всѣ.

ЧѢДО 51.

Вдѣиъ разбѡйникъ имѡлъ великое благоговѣніе къ Богоматери; оулѣчи ѡпѣщеніе и чѣдноє погребѣніе.

Оу єдинъ градъ въ Італіи зовѡмій трѣнто, и мало разбѡйникъ, въ горѣта влѣзѣ до градѣтъ совлѣчалъ и оубивалъ многѣ человекы, и Богѣ оустрѡилъ, минѡлъ тамо єдинъ отѣцъ пѡстникъ, видѣаго тѡй разбѡйникъ, мѣсанлѣ, да има пари, пра-